SỐ 04, THÁNG 08/2020

EPOCH TIMES TIẾNG VIỆT

GIÁO DỤC & ĐỜI SỐNG

CHUNG I HO/THE EPOCH TIMES

Steve Mariotti là người sáng lập tổ chức phi lợi nhuận có tên là Mạng lưới giảng dạy Tinh Thần Kinh Doanh (NFTE), mạng lưới này được mở rộng trên toàn cầu và có 1.2 triệu sinh viên đã tốt nghiệp.

Cách thay đổi cuộc đời

Bài học từ Steve Mariotti

CATHERINE YANG

Steve Mariotti rất nổi tiếng trong lĩnh vực đào tạo về Tinh Thần Kinh Doanh với gần 40 năm kinh nghiệm giảng dạy. Khởi đầu từ việc dạy trong các lớp học tồi tệ nhất, sau đó ông được mời giảng dạy trên toàn thế giới; những kỹ năng ông truyền đạt đã làm thay đổi cuộc đời của rất nhiều học viên.

Mariotti đã giành được một số giải thưởng như: Giảng viên Kinh doanh hàng đầu của Trường Trung học Hoa Kỳ và Giảng viên Kinh tế hàng đầu trong năm tại Tiểu bang New York từ những năm đầu đứng lớp. Ông đã thành lập một tổ chức phi lợi nhuận có tên là Mạng lưới giảng dạy Tinh Thần Kinh Doanh (NFTE), mạng lưới này được mở rộng trên toàn cầu và có 1.2 triệu sinh viên đã tốt nghiệp. Gần đây ông đã bắt đầu tổ chức giảng dạy miễn phí những kỹ năng tương tự cho người cao niên.

Mariotti đã được đề cử cho giải Pulitzer cho tác phẩm ghi lại cuộc đời của các doanh nhân và giải Nobel Hòa Bình cho công việc giảng dạy Tinh Thần Kinh Doanh.

COURTESY OF STEVE MARIOTTI

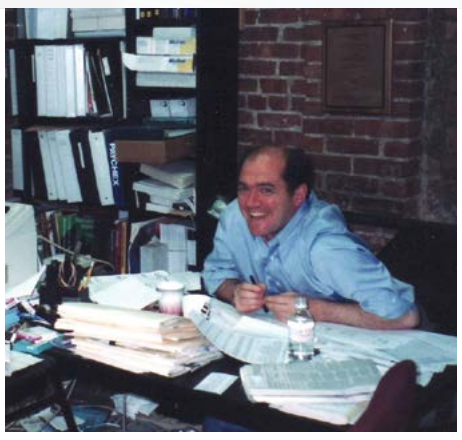

Mariotti tại bàn làm việc của ông năm 1998.

Khởi nghiệp sớm

Mariotti đã sớm quan tâm tới việc khởi nghiệp và kiếm được tiền từ đủ loại kinh doanh trước khi vào đại học. Lớn lên ở Flint, Michigan, một thị trấn trung lưu đang bùng nổ công nghiệp tự động hóa, khiến tìm việc làm trở nên khó khăn; do đó ông đã phải sáng tạo ngay khi còn là một thiếu niên.

> **Tương lai thực sự là tiền tiết kiệm của bạn, không chỉ về vật chất và tiền bạc, mà cả tiết kiệm trong ý nghĩ, kiến thức, kỹ năng của bạn.**
>
> *Steve Mariotti*

Ông của Mariotti đã gửi cho ông nhiều cuốn sách, thường là về lý thuyết kinh tế, và Mariotti đọc hàng giờ. Điều này mang đến cho ông một suất học bổng cùng cơ hội được học với nhà kinh tế F. A. Hayek; sau đó ông có một công việc đáng mơ ước tại trụ sở của Ford.

Nhưng chỉ một thời gian ngắn sau đó, chưa đầy hai năm, ông đã viết một bản đề nghị Ford không nên bán hàng cho chính phủ Nam Phi, vốn sử dụng công nghệ này để theo dõi người bất đồng ý kiến. Cuối cùng Ford đã quyết định như vậy, nhưng Mariotti bị giám sát chặt chẽ tại tập đoàn vào thời điểm đó, đến nỗi ông không thể ở lại.

Ông chuyển đến New York và mở công ty xuất nhập cảng của riêng mình. Công việc đưa ông đi khắp thế giới, kết nối với những nghệ nhân những người muốn mang sản phẩm của họ đến New York. Ông tận hưởng cuộc sống tự do, tự chủ về mọi mặt.

Và rồi ông bị cướp.

Từ Giáo viên tồi đến Người làm thay đổi cuộc đời

Giữa ban ngày, những thiếu niên có lẽ là học sinh lớp 7, lớp 8 cầm dao nhảy xổ vào Mariotti và đe dọa sẽ ném ông xuống sông. Ông không thể đánh lại chúng, và điều làm ông bẽ mặt gấp đôi là tất cả sự việc xảy ra trước mặt bạn gái ông. Sự kiện đó đã

Tiếp theo trang **3**

Bước qua nghịch cảnh

Câu chuyện xúc động của Chris Norton

ALL PHOTOS FROM CHRIST NORTON FACEBOOK

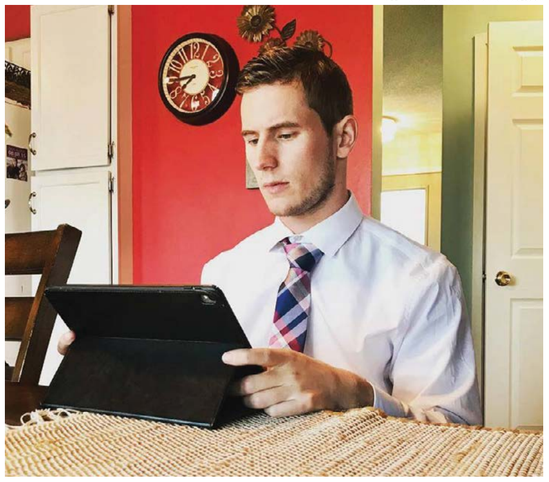

Chis Norton hiện đã có một gia đình viên mãn và sự nghiệp diễn thuyết vững vàng.

CHRIS NORTON

Trận đấu bóng kết thúc; các cọc trên sân đã được mang đi hết; những người trong đội đang chạy về phía chúng tôi. Tôi gắng hết sức bình sinh chống hai tay xuống đất, nhưng không được. Thay vào đó, tôi ngã sấp mặt xuống, bất động. Tôi bắt đầu hoảng loạn khi nhận ra mình không thể cảm nhận được cánh tay hay đôi chân của mình. Tôi không thể cảm nhận được mặt đất bên dưới cơ thể mình. Tôi thậm chí không có cảm giác ở cổ.

Hóa ra, tôi đã ngã. Đầu tôi va vào đùi của một cầu thủ đang cầm bóng, cổ tôi đã bị gãy ngay lập tức và đè lên tủy sống. Trận bóng đó trở thành trận cuối cùng trong đời tôi. Máy bay trực thăng được gọi tới ngay lập tức để chuyển tôi tới bệnh viện. Từ giây phút ấy, cuộc đời tôi thay đổi mãi mãi.

Tôi luôn tưởng tượng chuyến đi trực thăng đầu tiên của mình sẽ là một trải nghiệm thú vị, nhưng cuộc đời thật trớ trêu. Trong chuyến bay đó chỉ có tôi và hai nhân viên cứu thương, nôn nóng bay đến trung tâm chấn thương gần nhất.

Tôi không thể nhìn quanh cabin và ngoài cửa sổ. Thay vào đó, tôi nằm bất động, nhìn thẳng lên trần máy bay.

Đầu tôi bắt đầu hiện lên hàng loạt câu hỏi. Tôi có thể chơi bóng lại không? Tôi có thể bước đi nữa không? Tôi có thể di chuyển tay của mình nữa không? Ai mà muốn ở bên một người tàn tật chứ? Tôi sẽ cô đơn đến hết đời ư?

Tôi sẽ lại được hạnh phúc chứ...?

Tim tôi đập thình thịch, đầu óc tôi quay cuồng. Đột nhiên, tôi thấy khó thở. Tôi cố gắng hít một hơi thật sâu, nhưng không có gì thay đổi. Tôi bắt đầu hoang mang. Tôi đã thử lại một vài lần, nhưng tình trạng vẫn thế. Tôi đang dần ngừng thở. Lần đầu tiên trong đời, tôi cảm thấy mình sắp chết.

"Giúp...tôi...", tôi cố gắng nói. Tiếng động cơ máy bay át hết tất cả mọi thứ. Nếu tôi không thể nghe thấy chính mình, làm sao các nhân viên có thể nghe thấy tôi? Tôi nói, tôi không thể thở, nhưng không ai có động tĩnh gì.

"Giúp...tôi...", tôi lại gọi, nhưng các nhân viên đều không quay về phía tôi. Hy vọng duy nhất của tôi là giao tiếp bằng mắt với một trong số họ. Nhưng cả hai đều nhìn sang hướng khác.

Trong một khoảnh khắc, tôi cố gắng quên đi tất cả những điều bi kịch và vẫy tay để thu hút sự chú ý của họ. Nhưng họ vẫn ngồi bất động như những viên đá. Rồi tôi hy vọng máy đo nhịp tim sẽ báo bất thường... Tuy nhiên, chẳng có gì thay đổi cả...

> "Tôi chưa bao giờ cho phép sự tê liệt về thể chất làm tê liệt suy nghĩ của mình."

Một cảm giác bất lực dâng trào. Tôi chỉ có một mình.

Chính trong khoảnh khắc đó, khoảnh khắc giữa sự sống và cái chết ở độ cao 10,000 feet, một thứ năng lượng trong tôi trỗi dậy. Tôi quyết định không buông lơi. Tôi quyết định ngừng xem mình là nạn nhân đáng thương. Tôi nghĩ về bóng đá và những vật dụng thân quen, nhớ về những kỷ niệm đẹp với đồng đội và ước mơ của đời tôi.

Trong từng tích tắc, tôi hình dung ra mình trên sân đấu. Tôi sẽ chạy về hướng này, bóng sẽ rơi ở đây và các cầu thủ sẽ đứng ở kia. Đó là một trận đấu mà tôi làm chủ...

Rồi tôi nhắm mắt lại và hình dung miệng tôi mở ra, hít thở không khí và phổi tôi chứa đầy oxy. Tôi tưởng tượng ngực phồng lên xẹp xuống khi khí thở lưu thông trong cơ thể. Sau đó, tôi đếm: Một hơi thở, hai hơi thở, ba hơi thở; và thật ngạc nhiên, tôi có thể thở dù hơi thở còn yếu ớt.

Tôi bắt đầu tập trung hơn. Tôi tự nhủ: "Tôi có thể làm được", "Tôi sẽ ổn thôi". Với mỗi suy nghĩ tích cực, hơi thở trở nên dễ dàng hơn một chút.

Từ lúc cơ thể bị chấn thương, tôi chỉ tập trung vào những gì tôi không thể. Và những trở ngại cứ lớn dần lên cho đến khi chúng hoàn toàn áp đảo tôi.

Tuy nhiên, thực tế của tôi bắt đầu thay đổi khi tôi chuyển sự tập trung của mình sang những gì tôi có thể. Lần đầu tiên, tôi nhận ra rằng thái độ của tôi có sức mạnh biến đổi thế giới xung quanh mình.

Và thế là, tôi được cứu sống.

Nhưng bác sĩ nói tôi phải ngồi xe lăn suốt đời.

9 năm sau...

Tôi đã tìm thấy câu trả lời cho những câu hỏi ám ảnh tâm trí tôi ngày hôm đó...

Đoạn đường 6.5m dài nhất cuộc đời tôi có lẽ là ngày tôi bước trên lễ đường cùng vợ. Đó là một quãng đường dài vượt qua nỗi đau để nắm lấy hạnh phúc.

Tôi đã nghĩ mình không thể bước đi, nhưng tình yêu và phép màu đã chiến thắng. Khoảnh khắc có vợ tôi sát cánh là khoảnh khắc đẹp nhất trong đám cưới.

Hiện tại, tôi có một gia đình viên mãn và một sự nghiệp thuyết giảng vững vàng.

Sống với một cơ thể chấn thương không bao giờ dễ dàng. Nhưng thay vì suy nghĩ tiêu cực, tôi chỉ tập trung vào những thứ tôi có thể kiểm soát.

Bạn sẽ nghĩ ngồi trên chiếc xe lăn thật đau khổ và đáng thương. Nhưng tôi lại tìm thấy một niềm hạnh phúc khác trong biến cố.

Ví dụ, tôi có một số đặc quyền chính như sau:

Không phải đứng trong hàng. Trong khi mọi người than phiền về việc phải chờ đợi hoặc chân của họ đau nhức, thì tôi lại tỏ ra dửng dưng.

Không cảm thấy muỗi đốt. Tôi có thể chơi trong dịp lửa trại và dù có 30 con muỗi đốt tôi đi nữa thì tôi cũng không cảm thấy gì.

Không bao giờ thua trong trò chơi ghế âm nhạc. Khi tôi thua, lũ trẻ cố gắng đẩy tôi ra khỏi ghế để giành chiến thắng, nhưng cuối cùng chúng luôn thất bại.

Ít có khả năng bị bắt cóc. Rất khó để đưa tôi vào xe và chạy trốn, trừ khi ngôi nhà của bạn có một đoạn đường dành cho xe lăn.

Có được chỗ đậu xe tốt nhất. Ở mọi nơi tôi đến, tôi đều có thể ở hàng ghế đầu.

Tôi chưa bao giờ cho phép sự tê liệt về thể chất làm tê liệt suy nghĩ của mình. Bài học tôi học được ngày hôm đó trên trực thăng quả là vô giá. Dù tôi phải đối mặt với bao nhiêu trở ngại và thách thức, bất kể chúng phức tạp hay đáng sợ đến mức nào, tôi đều chọn cách giải quyết chúng với một thái độ tích cực. Thái độ đó cộng thêm nỗ lực đủ lớn sẽ có sức mạnh định hình lại toàn bộ cuộc đời của chúng ta.

Không nuối tiếc những gì đã mất, không ảo tưởng về những gì mình không có. Khi chúng ta chỉ nhìn vào những "điểm sai", chúng ta sẽ không bao giờ thấy những "điểm đúng".

Đôi khi, để đối diện với những khó khăn tưởng chừng không thể, chỉ đơn giản là hãy ngừng lại và hít một hơi thật sâu...

Nội Nhiên biên dịch

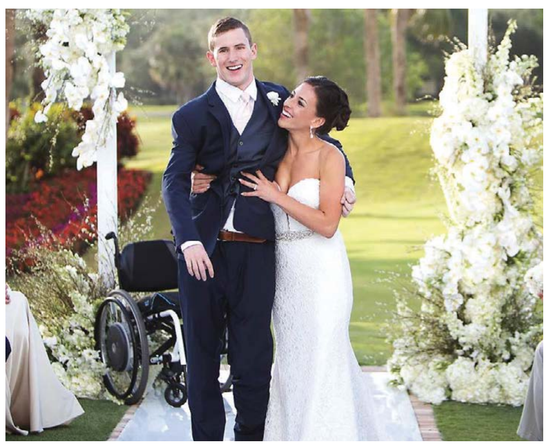

6.5m dài nhất cuộc đời tôi có lẽ là ngày tôi bước trên lễ đường cùng vợ. Đó là một quãng đường dài vượt qua nỗi đau để nắm lấy hạnh phúc.

EPOCH TIMES
TIẾNG VIỆT

BẠN MUỐN CHIA SẺ BÁO VỚI NGƯỜI THÂN, BẠN BÈ?

Epoch Times Tiếng Việt sẽ giúp chuyển tận nhà mỗi tuần.

ĐẶT MUA BÁO NGAY HÔM NAY:

TEL: (626) 618-6168
(714) 356-8899

WWW.ETVIET.COM
10962 Main Street, Suite 101, El Monte, CA 91731-2922

Cách thay đổi cuộc đời

Bài học từ Steve Mariotti

Tiếp theo từ trang ***1***

ám ảnh ông, gây ra những đêm mất ngủ, ban ngày đầy xáo trộn, làm công việc kinh doanh gặp khó khăn.

Mariotti sau đó nhận ra mình bị PTSD (Rối loạn căng thẳng sau chấn thương tâm lý). Chuyên gia trị liệu cho rằng, ông nên đối mặt với nỗi sợ hãi của mình bằng cách dạy dỗ những đứa trẻ gây rối này. Ông trở thành một giáo viên đặc biệt và ngay lập tức được đưa vào trường học tồi tệ nhất thành phố.

Ông dạy các học sinh có vấn đề về hành vi, và ông được xếp hạng là một "giảng viên loại C, cùng lắm là C+". Ông không kiểm soát được lớp học và bị học sinh khủng bố.

Một ngày nọ không thể chịu nổi, Mariotti bước ra khỏi lớp giữa chừng. Ông đứng ở hành lang cầu nguyện một lối thoát, cho đến khi ông thấy đồng hồ đeo tay của mình và nảy ra một ý tưởng. Ông vào lớp với chiếc đồng hồ giơ cao, và hỏi cả lớp rằng họ sẽ trả giá bao nhiêu cho chiếc đồng hồ.

Ngay lập tức, lớp học nổ ra cuộc thảo luận thú vị về giá trị đồng hồ, và Mariotti với kinh nghiệm của mình đã dạy cho họ về kinh doanh, bán sỉ so với bán lẻ, đàm phán, tiền bạc... bằng cách mở rộng toán học cơ bản.

Đó là ngày mà Mariotti ngừng sợ hãi. Sau đó, ông bắt đầu dạy học sinh về tinh thần kinh doanh và đã tận mắt chứng kiến tư duy đem lại tự chủ cho họ như thế nào, y như những gì nó đã đem lại cho ông.

Ông bắt đầu phát triển vốn từ vựng để dạy học sinh về "tìm kiếm cơ hội để cải thiện cuộc sống của bạn. Nó không chỉ là tiền mà có thể là thời gian, hoặc là bất kỳ cách nào để làm cho cuộc sống của bạn, của gia đình bạn, hoặc cộng đồng của bạn tốt đẹp hơn".

Và các học sinh bị cuốn hút theo - không thực sự vì tiền, mà vì đột nhiên họ nhận ra họ có thời gian.

Giá trị tự thân

Có hai điều học từ Hayek mà Mariotti nói rằng luôn nằm trong tâm trí ông.

"Đó là tất cả mọi người đều có kiến thức độc đáo về thời gian và không gian", ông nói. Mariotti giúp các sinh viên nhận ra mỗi người trong số họ là chủ sở hữu kiến thức duy nhất, khiến họ thay đổi nhận thức của mình.

Có một cậu sinh viên không nghĩ ra nổi một ý tưởng kinh doanh nào. Mariotti đã yêu cầu cậu đi vòng quanh khu nhà cậu sống mỗi ngày 1 tiếng để quan sát. Sau 1 tuần nghiêm túc thực hiện, cậu phát hiện ra rằng không có cách nào mua được thức ăn và đồ uống sau 8 giờ tối nếu không đi xa tới hàng dặm. Thế là cậu đã thành lập một doanh nghiệp trị giá 36,000 USD trong năm đó dựa trên phân tích này.

Mariotti cho rằng, sức mạnh của mỗi cá nhân nằm ở việc thay đổi cách tư duy tự thân để đánh thức giá trị tiềm năng ẩn sâu trong mỗi người.

"Tương lai thực sự là tiền tiết kiệm của bạn, không chỉ về vật chất và tiền bạc, mà cả tiết kiệm trong ý nghĩ, kiến thức, kỹ năng của bạn", ông nói. Bạn sẽ nhìn cuộc sống theo chu kỳ thời gian dài hạn 5 năm, 10 năm tiếp theo và có thể có tầm nhìn xa hơn nữa.

Mariotti dạy về vị thế, lợi thế cạnh tranh; về chiến lược, những điều cơ bản quan trọng về quy luật thời gian và tiền bạc; về chiến thuật, cách để cạnh tranh trong thời gian ngắn, hoặc những gì cần làm để hoàn thành chiến lược.

Điều quan trọng là làm thế nào để học sinh hiện thực hóa nó. Có một sinh viên trong lớp rất giỏi môn kế toán và có nét chữ đẹp, Mariotti đã khen cậu. Cậu không đến trường vài tuần trước khi kết thúc năm học. Trong lễ tốt nghiệp, cậu có đến và rơi nước mắt khi cầm bảng kết quả.

"Cậu ấy cho tôi xem bảng kết quả của mình, tất cả đều không đạt trừ môn kế toán, môn mà cậu có điểm A+. Sau 20 năm, cậu trở thành nhà quản lý cấp cao tại các công ty kế toán hàng đầu và mở công ty kế toán nhỏ của riêng mình ở khu Bronx".

Đối với những người khác, chìa khóa hành động lại là cái mà Mariotti gọi là "Thông điệp bên ngoài", nhìn ra bên ngoài để phân tích các vấn đề và nhu cầu của người khác, và khai thác một số kiến thức độc đáo mà họ có thể tận dụng.

Tự do sở hữu

Mariotti đã đến Nga năm 1988.

"Ở Nga, cũng như ở các nước cộng sản khác, kiếm lời là vi phạm pháp luật. Vì thế, nếu kế hoạch kinh doanh có giá vốn 10 USD, thì tôi sẽ phải bán với giá 10 USD", ông nói.

Theo định nghĩa, tinh thần kinh doanh là tạo ra lợi nhuận, nhưng ở Nga, điều này là bất hợp pháp.

Chủ nghĩa cộng sản sử dụng giá trị lý thuyết lao động, có nghĩa là giá trị của sản phẩm được xác định bởi số lượng lao động cần thiết để sản xuất ra nó.

Không có giá trị chủ quan, không có lợi nhuận, các ý tưởng về quyền sở hữu và tài sản tư nhân cũng không được thừa nhận.

"Ai tư hữu thì có quyền hạn lớn hơn... Mỗi chế độ chuyên chế mà tôi từng biết, khái niệm quyền tư hữu luôn luôn là: Nếu chính phủ không thích bạn sở hữu cái này thì bạn không thể sở hữu", ông nói.

Mariotti nhận thức sâu sắc rằng ông đang dạy một thứ gì đó không được diễn dịch nguyên vẹn cho tất cả các nền văn hóa. Kiến thức đó không hữu hiệu ở những nơi có văn hóa thù địch với quyền sở hữu, dù là quyền sở hữu cá nhân hoặc nhóm.

Sau nhiều năm giảng dạy cho những thanh thiếu niên ngỗ nghịch, Mariotti nhận ra nhiều người cao niên đang trong tình huống tương tự, và bây giờ ở tuổi 60, ông đang cố gắng tiếp cận người cao niên.

"Những người ở độ tuổi 60, 70 trở lên, họ không chỉ có kiến thức độc đáo, mà còn có nhiều hơn, đó là sự khôn ngoan mà họ có được qua năm tháng... và nhóm người đó chưa từng được khuyến khích nghĩ về việc bắt đầu kinh doanh!"

An Nam biên dịch

COURTESY OF STEVE MARIOTTI

Mariotti đã giành được một số giải thưởng như: Giảng viên Kinh doanh hàng đầu của Trường Trung học Hoa Kỳ và Giảng viên Kinh tế hàng đầu trong năm tại Tiểu bang New York từ những năm đầu đứng lớp.

> **"Ai tư hữu thì có quyền hạn lớn hơn... Mỗi chế độ chuyên chế mà tôi từng biết, khái niệm quyền tư hữu luôn luôn là: Nếu chính phủ không thích bạn sở hữu cái này thì bạn không thể sở hữu.**
>
> *Steve Mariotti*

CHUNG I HO/THE EPOCH TIMES

Steve Mariotti ở khuôn viên trường Đại học Princeton, N.J., vào ngày 25/6/2020.

CHUNG I HO/THE EPOCH TIMES

Steve Mariotti là người sáng lập tổ chức phi lợi nhuận có tên là Mạng lưới giảng dạy Tinh Thần Kinh Doanh (NFTE), mạng lưới này được mở rộng trên toàn cầu và có 1.2 triệu sinh viên đã tốt nghiệp.

COURTESY OF STEVE MARIOTTI

Steve Mariotti ở dạ tiệc NFTE năm 2016.

Làm sao để cải biến mệnh khắc chồng, khắc vợ, khắc cha, khắc con?

SHUTTERSTOCK

KHẢI CHÍNH

Nhân gian có câu nói: "Nữ mệnh hung ắt khắc chồng, nam mệnh hung ắt khắc vợ, cha mệnh hung ắc khắc con, con mệnh hung ắt khắc cha mẹ". Vậy nên khi một ai đó đi xem tướng mệnh, hễ nghe thấy tướng số phán bản thân có mệnh hung, khắc chồng hoặc vợ thì y rằng hãi như gặp hổ dữ vậy, tinh thần điên đảo hoảng loạn, tạo thành một áp lực cực kỳ lớn. Thậm chí có những vợ chồng hoặc cha con cho rằng đối phương là người khắc mệnh với mình mà dẫn đến oán hận, thậm chí cốt nhục phân chia...

Nghĩa gốc của mệnh "khắc chồng"

Khắc chồng, khắc vợ, khắc cha, khắc con này là một hiện tượng phối hợp mệnh lý trong bát tự mà suy luận ra, là mối quan hệ bất nguồn từ số mệnh và hành vận của bản thân chứ không phải do sự tác động bên ngoài nào ức chế. Không phải là người đó bẩm sinh đã có công năng hay năng lực thần bí nào đó để khắc chế đối phương.

Trong bát tự của người vợ, nếu như thấy Phu tinh (sao đại biểu cho chồng) rơi vào trạng thái 'tử tuyệt' thì có thể từ trong bát tự suy luận ra chồng của người này tương lai sẽ không thọ (yểu chiết). Sau khi người này kết hôn, một khi ứng nghiệm kiểu chồng không thọ này, bên ngoài nhiều người không hiểu bát tự, chỉ là nhìn thấy hiện tượng kết cục như thế liền nói người này khắc chồng, cho rằng họ có một loại sát khí, có thể khắc chết chồng, khiến cho mọi người đều sợ hãi mà tránh xa. Kỳ thực đây chỉ là sự ngẫu nhiên phối hợp bố cục mệnh số của họ mà định ra như vậy. Chứ không phải mệnh số của họ khắc chồng. Ở đây có thể nói nguyên nhân căn bản chính là do bản thân mệnh số của người chồng có số chết yểu.

Tương tự như vậy, nếu như trong mệnh lý của người cha nhìn thấy tử tinh (sao đại biểu cho con cái) bị phá hoại thì có thể suy luận sự suy vong của con chứ không phải mệnh số của người này khắc con. Cũng như trong mệnh của con nhìn thấy sự tử vong của cha thì có thể suy ra cha của người này sẽ sớm tận số chứ không phải người này có mệnh khắc cha. Trong mệnh của chồng nhìn thấy thê tinh tổn hoại thì có thể suy ra người vợ sớm phải tang thương chứ không phải người chồng mệnh hung mà khắc vợ.

Vậy xuất hiện loại phối hợp nào trong bát tự nữ nhân sẽ dẫn tới cái mà người ta thường cho rằng là số khắc chồng?

Trong mệnh số người ra đưa ra rất nhiều loại hiện tượng, ở đây chỉ liệt kê ra mấy loại, trong đó có một loại là "Thân vượng, Quan vi, Vô tài giả, tất khi phu".

Vì bát tự lấy Can của ngày sinh đại biểu cho bản thân, Quan tinh đại biểu cho chồng. Thân vượng là chỉ trong bát tự với ngũ hành Can ngày tương đồng chiếm đa số. Ví như Can ngày sinh bản thân là Canh Kim, trong 7 tự còn lại thì có tới 5 tự là Kim, và lại chiếm vị trí quan trọng của Nguyệt trụ địa chi và Nhật trụ địa chi, đây xác định là Thân Vượng. Quan Vi là chỉ sao đại diện cho chồng (Quan tinh hỏa) chỉ có thể có 2 khỏa, 5 kim so với 2 khỏa chính là Quan Vi rồi. Lúc này bát tự đã phân phối xong rồi, Tài tinh đã không còn vị trí nữa, chính là vô tài. Vì Tài tinh có thể sinh Quan tinh, không có Tài tinh đồng nghĩa với Quan tinh vi nhược, tiểu số (chồng) sẽ không có được sự giúp đỡ nào.

Vậy là ở đây bát tự biểu thị ra ý tứ chính là: Đời này bạn là "mặt trời lớn", thật nể phục, là bậc cao quý, quyền nói, quyền quyết định chiếm 7, 8 phần trở lên, chồng mình chỉ còn lại khoảng 2 phần không gian, vậy nên việc gì cũng do bạn quyết định, bạn làm chủ. Đông nghĩa với việc trong gia đình, kinh tế, tài vật, lợi ích... đều phải dựa vào bạn làm chủ. Vì chồng bạn chỉ có 2 phần cống hiến, vậy là người ngoài nhìn thấy cho rằng bạn ức hiếp chồng mình. Kỳ thực đây chính là số mệnh của bạn tạo thành như vậy, từ sự phối hợp bát tự có thể nhìn thấy, đây là việc không có cách nào thay đổi.

Một ví dụ nữa: "Can ngày cường, Quan nhược, vô tài, nhi thương thực trọng gia, tất khắc chồng". Phần trước Can ngày cường, Quan nhược, vô tài tương đồng với phần trên nên không phân tích nữa. Giờ thêm thương thực trọng.

Thương thực là chỉ sao thương Quan tinh và Thực thần tinh, mà thương Quan tinh là chuyên khắc chế Quan Tinh (chồng), cộng thêm tình trạng vợ quản nghiêm ngặt như nói ở trên, cộng với việc có sao thương hại Quan tinh (chồng), Quan tinh sẽ không còn chỗ nào để tránh, nên bị người ngoài cho rằng đó là mệnh khắc chồng. Tình trạng này là nguồn gốc cái mà nhân gian gọi là "Mệnh Ngạch sẽ khắc chồng".

Mệnh Ngạch cũng là chỉ mệnh nặng, trong đó có một ý tứ là có một phương chiếm đa số trong ngũ hành đại biểu bản thân, đó tất nhiên là phương Quan tinh đại biểu cho chồng chỉ chiếm số ít, nguyên nhân bởi tổng cộng có 8 tự, không phải mình nhiều thì là đối phương. Số nhiều trấn áp số ít, nếu như là Vô Tài tinh, biểu hiện ra, nhẹ thì là ức hiếp chồng, nặng thì chính là khắc chồng. Đây là việc đã định sẵn ngay từ khi sinh ra chứ không phải do chịu lực tác động bên ngoài.

Tuy nhiên không phải cứ Can ngày cường vượng (Mệnh Ngạch) thì có hiện tượng khắc chồng này, Can ngày yếu, nếu phối hợp không tốt cũng sẽ có hiện tượng khắc chồng, nguyên nhân có một số trong mệnh thư lấy Dụng Thần làm phu. ví như Quan Sát quá vượng mà thân suy, lấy Ấn làm Dụng Thần, tức là lấy Ấn làm phu. Nếu như một người mà một trong bát tự Quan vượng, Ấn nhẹ, thân suy, ắt sẽ khắc chồng, nguyên nhân bởi Ấn nhẹ là chỉ Phu tinh nhẹ uy lực yếu, không có gì, bị người ngoài nhìn nhận là khắc chế.

Đoạn trên phần lớn đề cập đến mệnh lý. Nhưng đó chủ yếu là giải thích trong bát tự của một người, có thể nhìn thấy sao phu của một người là tử tuyệt hoặc tổn hại, hoặc bất lực, trong tương lai xuất hiện, bị dân gian gọi là khắc chồng hay ức hiếp chồng, kỳ thực đó là vận mệnh của chính người chồng như vậy chứ không phải vì họ mệnh hung mà khắc chồng.

Trên thực tế, vợ chồng, con cái xung khắc hay không, không phải do vợ hoặc chồng, con cái của mình gây nên, mà do bản mệnh của chính người đó đã được an bài sẵn như vậy, không thể thay đổi.

'Tử bất hiếu' (Con không có hiếu)

Vậy vì sao sinh ra mệnh Phu tinh thương tuyệt hoặc Tử tinh phá hoại? Đây chính là vấn đề liên quan đến nhân quả đời trước, luật trời lấy nhân quả làm gốc, vạn sự trên đời không gì là ngẫu nhiên cả.

Lấy một ví dụ về bất hiếu tử, nguyên nhân là vì người cha trong đời trước đã làm một việc xấu với một người nào đó, người bị tổn hại đó chuyển sinh đầu thai làm con trong kiếp này để đòi lại cái nợ do người cha đã gây ra trong đời trước. Nói cách khác thì người con bất hiếu kiếp này chính là 'chủ nợ' của người cha trong kiếp trước, nói như vậy cho dễ lý giải vấn đề nhân quả.

Làm sao để cải biến mệnh khắc chồng, khắc vợ, khắc cha, khắc con?

Trong sách mệnh số cũng có dạy người ta một số phương pháp thay đổi. Trước tiên cần nhận biết tất cả về cát hung, họa phúc đều do vận mệnh tự mình gây nên chứ không phải do người khác khắc mình, hoặc mình khắc chế người khác. Sau đó tu tâm dưỡng tính, chú ý thói quen, hành vi của mình, gieo thiện duyên, hành thiện sự, gây phúc điền, không nên oán trời, trách người.

Cũng có người mượn lực bát tự hợp hôn hoặc tìm phong thủy tránh hung tìm cát, cũng có người đến chùa cầu Thần khấn Phật tiêu tai trừ nạn. Tuy nhiên những điều này chỉ là phương thức trên bề mặt, không thể tiêu trừ tận gốc nợ nghiệp do mình gây ra, bởi đó là nghiệp lực của con người đời đời kiếp kiếp tích tụ do làm việc không tốt mà tạo thành.

Đối với con người thế nhân mà nói, chỉ có duy nhất một biện pháp đó là cầu chính Đạo, tu chính Pháp. Tuy nhiên có câu: "Nhân thân nan đắc, chính Đạo khó tìm", người có thể thực sự tìm được chính Đạo lại cần phải có cơ duyên. Năng làm việc phúc, giúp người cũng là giúp mình, chỉ có ai năng trồng thiện duyên, gieo thiện quả, đến khi thiện duyên đủ lớn mới mong có ngày nhận ra chính Đạo mà về.

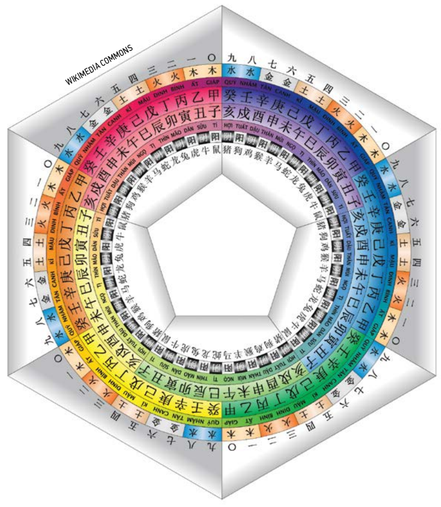

WIKIMEDIA COMMONS

Người xưa thường dựa vào Can Chi để suy đoán vận mệnh của một người.

Y tá ICU mở quầy hỗ trợ miễn phí cho các nhân viên y tế trong đại dịch

COURTESY OF MARY WASHINGTON HEALTHCARE

Stacy Mason, người sáng lập "Team Cupboard" của Mary Washington Healthcare.

COURTESY OF MARY WASHINGTON HEALTHCARE

Đội chăm sóc đặc biệt ở Bệnh viện Mary Washington.

WIRE SERVICE

Một y tá tại bệnh viện Virginia được ca ngợi là anh hùng vì đã mở một quầy miễn phí để giúp đỡ các đồng nghiệp đang vật lộn kiếm sống trong đại dịch virus Trung Cộng.

Stacy Mason - y tá làm việc tại Phòng Chăm Sóc Đặc biệt (ICU) của Bệnh viện Mary Washington ở Fredericksburg hơn bảy năm - đã thành lập "tủ đồ chung" (team cupboard) vào tháng 5 sau khi nghe các nhân viên y tế nói về việc không thể tìm thấy các vật dụng cần thiết, như giấy lau khử trùng và tã lót.

Sáng kiến này bắt đầu từ một nỗ lực nhằm giúp đỡ các nhân viên ICU trong bối cảnh virus Trung Cộng bùng phát, và đã nhanh chóng phát triển trên toàn bộ hệ thống bệnh viện.

"ICU của chúng tôi thực sự giống như một gia đình, đặc biệt là bây giờ. Chúng tôi gắn kết với nhau, chúng tôi cùng vui với nhau trong giai đoạn tốt đẹp và cùng chia sẻ buồn đau khi gặp những khoảnh khắc tồi tệ," Mason nói với CNN. "Vì thế, khi đại dịch xảy ra, chúng tôi bắt đầu chăm sóc lẫn nhau. Tôi nghĩ, nếu chúng ta có thể làm điều này cho khoa ICU, thì tại sao chúng ta không thể làm cho cả bệnh viện hay toàn bộ hệ thống chăm sóc sức khỏe?"

Kể từ khi ra mắt quầy vật dụng miễn phí, những đồ quyên góp - bao gồm thực phẩm đóng hộp, đồ dùng cho trẻ em, và vật dụng vệ sinh - đã được đưa tới từ cộng đồng xung quanh.

Do số lượng quyên góp ngày càng tăng, bệnh viện đã tạo ra ba địa điểm nhận quyên góp lâu dài tại Bệnh viện Mary Washington, Bệnh viện Stafford (còn gọi là bệnh viện Mary Washington Healthcare) và văn phòng công ty Mary Washington Healthcare.

Bà Kathy Wall, phó chủ tịch cao cấp của Mary Washington Healthcare nói với CNN, "Stacy là một y tá xuất sắc, và cô ấy đã nhìn thấy cơ hội giúp đỡ các đồng nghiệp của mình bằng cách tạo ra Mary Washington Healthcare Team Cupboard, nơi mọi người cho những gì họ có thể và nhận những gì họ cần."

"Stacy là hiện thân của các giá trị của chúng tôi, và cô ấy đã thể hiện sự hào phóng và sự sáng tạo mà chúng tôi thấy hàng ngày khi các cộng sự của chúng tôi chăm sóc bệnh nhân và quan tâm lẫn nhau. Chúng tôi rất biết ơn cô ấy vì đã khởi động MWHC Team Cupboard," bà nói thêm.

Cùng với những vật dụng thiết yếu hàng ngày, quầy trợ giúp miễn phí cũng bắt đầu tiếp nhận đồ dùng học tập để giúp các bậc cha mẹ đang gặp khó khăn chu cấp cho con em họ khi năm học mới đến gần.

SCREENSHOT/GOOGLE MAPS

Mason đã nhận Giải thưởng Daisy dành cho Y tá Xuất sắc vào năm 2019, được tờ báo địa phương của Fredericksburg vinh danh là Anh hùng Quê hương, sau khi được một trong những đồng nghiệp của cô đề cử.

Mason cho biết cô cảm kích sự tôn vinh này, nhưng cô thật sự chỉ muốn giúp đỡ mọi người.

"Virus Trung Cộng đã khiến mọi người khó khăn theo nhiều cách khác nhau. Rất nhiều người làm việc tại bệnh viện đã phải giữ khoảng cách với gia đình như một biện pháp an toàn. Nhiều người bị mất việc làm, gia đình của một số người đã trở thành những gia đình với một nguồn thu nhập. Không phải ai cũng bảo đảm được rằng họ còn có đủ thức ăn hàng ngày," Mason nói.

"Có người nói với tôi rằng quầy hỗ trợ miễn phí thực sự là điều may mắn trong thời gian này. Đó là mục tiêu của tôi. Những gì tôi mong muốn là đem đến cho mọi người một sự trợ giúp và có được những thứ họ cần, cho dù thế nào đi nữa," cô nói thêm.

Mason còn có kế hoạch duy trì quầy hỗ trợ miễn phí trong thời gian dài sau khi đại dịch kết thúc.

COURTESY OF MARY WASHINGTON HEALTHCARE

Các vật phẩm được tặng cho phòng thức ăn miễn phí tại Bệnh viện Mary Washington.

Chỉ cần hiểu được ý nghĩa của sinh mệnh, thì đã sống không uổng phí một đời này

LIÊN VẬN

Mùa hè năm đó, tôi và chồng đi thăm một người thân lớn tuổi, một ông già đã bị bệnh tật hành hạ ba năm và đã trải qua vài lần phẫu thuật. Khi chúng tôi đến nhà, ông đang trải qua cơn đau bệnh. Ông ngồi trên ghế trong bếp, và con trai ông đang cắt gà; ông đang quan sát và hướng dẫn con trai mình phải làm gì. Khi nhìn thấy chúng tôi, đôi mắt vô hồn đột nhiên sáng lên một cách kỳ lạ, khóe miệng cũng nở một nụ cười, ông mời chúng tôi ngồi xuống bàng giọng nói trong trẻo của mình.

Chúng tôi ngồi trước mặt ông và lắng nghe ông thì thầm. Ba năm trước, ông được bệnh viện kiểm tra và phát hiện chỗ bộ phận dạ dày có khối u, và đã phải phẫu thuật cắt bỏ. Sau ca mổ, ông thấy khỏe hẳn, hàng ngày đưa đón cháu đi học, nhàn nhã trải qua niềm vui của người già bên con cháu. Khi ông cảm thấy bệnh tình không còn trở ngại gì, ông quay trở về quê, làm các việc như cày ruộng, nuôi gà, lợn... cố gắng bù đắp cho vợ bằng cách cần cù lao động, đồng thời cũng muốn tạo thêm của cải cho con cháu.

Tuy nhiên, mọi thứ không như ông mong muốn. Một năm sau, tình trạng bệnh của ông lại xấu đi, và ông phải phẫu thuật cắt bỏ một lần nữa. Sau ca mổ, ông thường xuyên phải hóa trị, tóc bắt đầu rụng, sức đề kháng giảm sút rõ rệt, mặc dù dạ dày được cải thiện, nhưng chức năng gan và túi mật cũng bị suy giảm dần. Đối mặt với chi phí y tế cao, ông tuyệt vọng, và việc điều trị chỉ là tiêu hao tiền bạc. Ông không muốn để lại nợ nần cho con trai nên đã dứt khoát ngừng điều trị mà chỉ uống thuốc giảm đau khi cơn đau không thể chịu đựng được. Để duy trì sự sống, ông chỉ truyền dịch dinh dưỡng ba ngày một lần.

Tôi ngạc nhiên về thái độ của ông đối với cái chết: quá thản nhiên, bình tĩnh. Ông nói, đối mặt với cái chết, không có bất kỳ nỗi sợ hãi, lo lắng nào, nếu phải đi thì đi, có muốn ở lại cũng không lưu lại được; nhân sinh chính là như vậy. Nhìn lại cuộc đời của chính ông, đã làm nhiều điều tệ hại, nên có lẽ đây chính là quả báo. Ba người con đều đã trưởng thành, có gia đình riêng của mình, rất hiếu thảo, cũng đã làm tròn trách nhiệm của mình. Hy vọng duy nhất của ông ấy là sống thêm hai hoặc ba tháng nữa mà không qua đời vào mùa hè, bởi vì còn có rất nhiều việc vẫn chưa lo liệu xong. Ông nói rằng hôm nay chúng tôi nói chuyện với ông ở đây, có lẽ lần sau chúng tôi sẽ thấy một ngôi mộ hoang vu.

SHUTTERSTOCK

Trước khi rời đi, tôi đứng bên cạnh giường ông và nhẹ nhàng nói với ông: Sinh mệnh rất đáng quý, con người đến với thế giới này đều không hề dễ dàng. Chỉ cần con người hiểu được ý nghĩa của sinh mệnh, thì đã sống không uổng phí một đời này. Tôi bảo ông hãy niệm chín chữ chân ngôn "Pháp Luân Đại Pháp hảo" và "Chân-Thiện-Nhẫn hảo" bất cứ lúc nào, thì sinh mệnh sẽ được đi đến nơi tốt đẹp.

Ông đọc theo tôi một lần, nhưng lại lo lắng chính mình sẽ quên mất. Vì vậy, ông đã lấy ra tấm bảng nhỏ làm bằng đa được chế tác tinh xảo, và bảo tôi viết chữ lên đó; tôi nhận lấy và viết chân ngôn lên trên. Ông xem thật kỹ, đồng thời thì thầm niệm đọc một lượt; một nụ cười nhẹ nở trên môi, và ông ấy không ngừng nói cảm ơn.

Tối hôm đó, khi trở về nhà, những người thân quen với ông cho biết: Qua trận đau ốm này, tính cách, tính khí của ông đã thay đổi rất nhiều, trở nên tốt bụng hơn. Ông trước đây thường nóng này, làm nhiều việc bất hảo thương thiên hại lý, đã tổn thương đến rất nhiều sinh mệnh, tiếng tăm cũng rất xấu. Sau khi nghe họ nói, tôi trầm mặc im lặng.

Trong nhiều năm trở lại đây, tôi thành tâm tin vào Phật Pháp, và tin rằng căn bệnh của ông phải có liên quan mật thiết đến vô số tội lỗi mà ông ấy đã phạm phải rất nhiều năm trước. "Thiện hữu thiện báo, ác hữu ác báo; nhân quả tuần hoàn, thiên địa công bằng". Nhưng tôi cũng tin rằng Thần Phật là từ bi, chỉ cần ông có thể tỉnh ngộ vào thời khắc cuối cùng của sinh mệnh, sinh mệnh ông sẽ có cơ hội được cứu, hoặc có lẽ ông sẽ được chuyển sinh thành người có phúc.

Sau đó, quả như ý nguyện của ông, sau tết trung thu, thời tiết chuyển lạnh, ông thanh thản ra đi. Trong những giây phút cuối cùng của cuộc đời, con cháu đều đã về nhà, hầu hạ ké bên, đưa tiễn ông đến đoạn đường cuối cùng; ông cũng yên lòng mà ra đi, không còn tiếc nuối nào.

Bồi dưỡng tâm đồng cảm để giúp trẻ em có tinh thần khỏe mạnh, hạnh phúc

CỬU NGỌC

Các nhà tâm lý học định nghĩa chỉ số cảm xúc là mức độ hiểu rõ cảm xúc của chính mình và lý giải cảm nhận của người khác, cho đến việc có thể khống chế tình cảm của bản thân. So sánh với chỉ số thông minh, chỉ số cảm xúc còn quan trọng hơn sự thành đạt trong cuộc sống.

Các nghiên cứu cho thấy, tâm đồng cảm là một kỹ năng sống quan trọng, giúp bồi dưỡng các mối quan hệ giao tế tốt đẹp, thành tựu sự nghiệp và là mục tiêu học tập quan trọng. Tâm đồng cảm cũng sẽ giúp con cái hiểu rõ tác hại của việc ức hiếp người khác, đồng thời chủ động từ chối tham gia vào việc lăng nhục ức hiếp đó. Vì vậy, việc giáo dục cho con cái có tâm đồng cảm là nền tảng quan trọng trong việc ngăn chặn hành vi bắt nạt bạn bè trong trường học.

Giáo dục cho con cái có tâm đồng cảm là nền tảng quan trọng trong việc ngăn chặn hành vi bắt nạt bạn bè trong trường học.
FREEPIK.COM

Một số người cho rằng tâm đồng cảm là tố chất của con người ngay từ khi được sinh ra, nhưng trên thực tế, tố chất này được hình thành thông qua việc bồi dưỡng sau này.

Các phương pháp dưới đây có thể giúp các bậc cha mẹ bồi dưỡng tâm đồng cảm và cảm xúc cho con cái họ.

1. Bảo đảm rằng các nhu cầu tình cảm của trẻ được đáp ứng đầy đủ

Để trẻ có thể cảm nhận và bày tỏ sự cảm thông với người khác, trước tiên phải đáp ứng đầy đủ nhu cầu tình cảm của chúng. Con trẻ cần phải nhận được sự hỗ trợ tinh thần từ cha mẹ hoặc người chăm sóc; chỉ khi đó chúng mới có thể dành tình cảm cho người khác.

2. Dạy trẻ đối phó với những cảm xúc tiêu cực

Đối với những đứa trẻ và cả những người đã trưởng thành, việc xuất hiện các loại tình cảm tiêu cực như đố kỵ tức giận là điều rất bình thường tự nhiên. Tuy nhiên, bậc cha mẹ khi giáo dục trẻ nhỏ thì nên lấy phương pháp tích cực để giải quyết loại cảm xúc này; chỉ như vậy, con trẻ mới có thể phát triển nhiều khả năng mạnh mẽ hơn về trí tuệ cảm xúc và tâm đồng cảm.

SHUTTERSTOCK

Con trẻ cần phải nhận được sự hỗ trợ tinh thần từ cha mẹ hoặc người chăm sóc; chỉ khi đó chúng mới có thể dành tình cảm cho người khác.

Cha mẹ cần hỏi rõ cảm nhận của con trẻ, đồng thời giúp chúng lý giải cảm nhận của người khác.

RAWPIXEL.COM

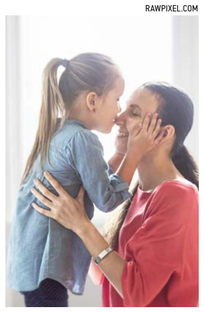

3. Truyền cảm hứng cho trẻ tự mình trải nghiệm cảm thụ của người khác; hỏi chúng "Con sẽ có cảm nhận như thế nào?"

Trời sinh mỗi đứa trẻ đều có tâm đồng cảm; ngay khi chúng nhìn thấy một ai đó đang đau khổ, thì tâm đồng cảm của chúng sẽ biểu hiện ra, và sẽ nghĩ cách an ủi người đó. Đồng thời, mỗi đứa trẻ đều tự cho mình là trung tâm. Ví dụ, khi một đứa trẻ ở trường mầm non nhìn thấy anh chị em hoặc bạn bè đang chơi mà nó lại lấy đi món đồ chơi đó, thì cha mẹ cần giải thích rõ rằng loại hành vi này sẽ làm tổn thương đến tình cảm và thân thể của người khác. Hãy thử nói như thế này: "Nếu như có ai lấy đi đồ chơi của con, con sẽ cảm thấy như thế nào?" hoặc "Nếu như có người đánh con, con sẽ cảm thấy như thế nào?"

Cha mẹ cần hỏi rõ cảm nhận của con trẻ, đồng thời giúp chúng lý giải cảm nhận của người khác.

4. Để giúp trẻ hiểu được cảm xúc và tình cảm, hãy để trẻ nhận biết càng nhiều càng tốt

Nếu một đứa trẻ tỏ thái độ thân thiện với ai đó, ví như an ủi một bạn học hoặc một đứa bé đang khóc, đừng ngại nói với chúng rằng: "Thật tuyệt khi con quan tâm nhiều đến bạn của mình; cha/mẹ tin rằng khi con đối xử tử tế với bạn ấy, bạn ấy cảm thấy vui hơn".

Khi đứa trẻ không ngoan hoặc biểu hiện tiêu cực, tốt nhất hãy nói cho chúng biết rằng: "Cha/mẹ biết rằng con đang tức giận, nhưng khi con lấy đi đồ chơi mà các bạn đang chơi thì các bạn con rất buồn".

5. Đàm luận về những hành vi tích cực và tiêu cực xung quanh

Từ trong sách vở, tivi và phim ảnh, chúng ta thường tiếp xúc với những ví dụ về việc làm thiện và ác trong cuộc sống. Đàm luận với các con về những hành vi mà bạn nhìn thấy; ví dụ một ai đó khiến cho người khác buồn, khó chịu hoặc một người biểu hiện tựa như rất lợi hại, hoặc ngược lại, một ai đó giúp đỡ người khác, đồng thời khiến cho họ cảm thấy tốt hơn. Thảo luận với các con về các loại hành vi khác nhau và tâm ảnh hưởng của chúng.

6. Xây dựng một tấm gương tốt

Hãy là một tấm gương tốt để con cái quan sát hành vi giao tiếp của bạn với những người trưởng thành khác trong cuộc sống, để chúng học cách tương tác với mọi người. Hãy cho chúng xem làm một người thân thiện thì có ý vị gì, hoặc là làm thế nào trở thành một người hòa ái thân thiện và tràn đầy tình yêu thương.

Thông qua việc giúp đỡ các thành viên trong gia đình và các láng giềng xung quanh, hoặc những bạn bè hay người khác có khó khăn cần giúp đỡ, mà dạy cho bọn trẻ biết làm thế nào để trở thành một người biết quan tâm và thấu hiểu tâm ý người khác.

7 gợi ý để trẻ thành công ở trường

CỬU NGỌC

SHUTTERSTOCK

1. Xây dựng thói quen sống lành mạnh và có quy luật

Khi cảm xúc của bạn không tốt, thì biểu hiện của bạn cũng sẽ không tốt. Để giúp con bạn học tập tốt ở trường, hãy đảm bảo con bạn tuân thủ một loạt các thói quen sống lành mạnh và có quy luật đều đặn ở nhà. Chọn giờ đi ngủ để con bạn ngủ đủ giấc và cung cấp bữa sáng lành mạnh. Khuyến khích trẻ em tập thể dục nhiều hơn và hạn chế thời gian xem TV, chơi trò chơi điện tử, nghe nhạc hoặc sử dụng máy tính.

2. Duy trì thói quen sinh hoạt giống nhau mỗi ngày

Hầu hết trẻ em có nếp sống sinh hoạt theo quy luật đều có hiệu quả phản ứng lành mạnh tốt đẹp. Ví dụ, trong khi con bạn đang mặc quần áo, dọn giường và ăn sáng, bạn có thể chuẩn bị bữa trưa cho con, kiểm tra những bài tập đã hoàn thành và bảng biểu lịch môn học đem bỏ chúng vào cặp. Khi trẻ trở về nhà vào buổi chiều, hãy cho trẻ ăn gì đó và làm bài tập về nhà. Mỗi gia đình có thể có những quy tắc khác nhau, nhưng dù thế nào đi nữa, điều quan trọng là phải duy trì những quy tắc đó hàng ngày để trẻ biết được thời gian biểu sinh hoạt trong ngày.

3. Sắp xếp đồ dùng học tập cho trẻ để ở một nơi cố định

Các bậc cha mẹ có kinh nghiệm phong phú đều biết rằng, trong nhà cần đặt những thứ như cặp sách, áo khoác, giày dép, đồ ăn trưa và bài tập ở trường cho con tại một nơi cố định, điều này là rất quan trọng. Những khu vực này cũng có thể là những móc ở bên cạnh cửa. Dù gọi là gì thì bạn cũng nên cố định một chỗ để con bạn có thể cất đồ dùng học tập hàng ngày và hình thành thói quen ngăn nắp. Như vậy, vào buổi sáng bận rộn, bạn sẽ dễ dàng tìm thấy thứ mình cần.

4. Cố định thời gian học tập

Tại trường học, mỗi đứa trẻ có một cái bàn. Tại đó có đầy đủ ánh sáng, đồ dùng học tập, và có đủ không gian để học. Như vậy, tại sao ở nhà cũng tạo môi trường học tập giống như vậy, để bọn trẻ có thể chuyên tâm hoàn thành bài tập về nhà? Không nhất định là cần một căn phòng, một góc bàn ăn ở nhà bếp cũng có thể dùng làm nơi học tập giống vậy.

5. Làm gương mẫu thật tốt

Trẻ em đều nhìn vào kiểu mẫu trước mắt như là một tấm gương để học tập. Hãy để con bạn thấy rằng bạn đang đọc sách, dành thời gian để học những kỹ năng mới và nói với con bạn về trải nghiệm của bạn. Khi con bạn đang làm bài tập về nhà, bạn cũng có thể ngồi xuống và làm "bài tập về nhà" của mình, chẳng hạn như thanh toán hóa đơn. Nếu bạn thể hiện một tinh thần làm việc tốt và tiếp tục tìm kiếm cơ hội học tập cho bản thân, thì con bạn cũng sẽ làm như vậy.

6. Hiểu rõ sinh hoạt tại trường của con trẻ

Bạn có biết cảm nhận của con bạn về trường học, bạn học và giáo viên là như thế nào không? Nếu như không hiểu rõ, hãy đi hỏi chúng.

Nói chuyện với con về trường học, về những gì con thích và những gì con không thích. Cho trẻ em cơ hội để nói về sự lo lắng, phấn khích hoặc thất vọng mà trẻ trải qua hàng ngày. Đồng thời, bạn cần tiếp tục cổ vũ và hỗ trợ con mình thông qua việc khen thưởng.

Nếu bạn thể hiện một tinh thần làm việc tốt và tiếp tục tìm kiếm cơ hội học tập cho bản thân, thì con bạn cũng sẽ làm như vậy.

7. Đặt hy vọng mong đợi con gặt hái được thành công

Có lẽ sự hỗ trợ tốt nhất mà bạn có thể dành cho con là mong đợi con thành công. Điều này không có nghĩa là bắt buộc con bạn phải là một học sinh giỏi nhất, một vận động viên xuất sắc hoặc nghệ sĩ tài giỏi nhất. Ngược lại, hãy cho trẻ biết rằng bạn muốn trẻ là người "giỏi nhất" theo cách của chúng và để trẻ tự hào về thành tích của mình.

Nếu bạn bày tỏ rõ ràng những kỳ vọng của mình với bọn trẻ và cung cấp một môi trường gia đình thuận lợi cho việc học tập, khi đó con bạn sẽ có cơ hội lớn hơn để trở thành học sinh xuất sắc.

Trong họa mà đắc phúc

SHUTTERSTOCK

PHƯƠNG NGUYÊN

Jane vô tình bị thương khi cô ấy lau sàn nhà; kết quả bị trượt chân té ngồi bệt xuống đất, nhưng cô ấy đã đỡ được bằng hai tay. Sau khi ngủ dậy, cô ấy thấy đau bên trong đầu gối nên đến bệnh viện khám. Chụp phim xong mới phát hiện dây chằng chéo trước bị tổn thương nặng. Sau khi xương bánh chè được cố định, Jane chỉ có thể di chuyển bằng nạng.

Bất cứ ai gặp phải tai nạn như vậy đều khó chịu, tổn thương và phục hồi chậm, ảnh hưởng đến mọi mặt trong công việc và cuộc sống. Nhưng Jane thì khác; chúng tôi nói chuyện điện thoại trong nửa giờ, và cô ấy nói với tôi rằng cô ấy đã suy nghĩ lại từ khi bị thương. Cô ấy xem xét những gì đã xảy ra trong thời gian này và hỏi liệu cô ấy có vô tình làm tổn thương cảm xúc của người khác không, và liệu cô ấy có quá cố chấp vào tự ngã và làm tổn hại đến lợi ích của người khác hay không...

Nghe xong tôi rất cảm động; trong khi chịu đựng cơn đau của khổ nạn cô ấy vẫn đang ngẫm nghĩ lại bản thân. Jane tin vào nhân quả; cú ngã chỉ là hậu quả, đằng sau nó phải có nguyên nhân. Sau một hồi ngẫm nghĩ, Jane nói rằng cô đã nhận ra khuyết điểm của mình, và sau đó bình tĩnh đối mặt với cơn đau ở chân.

Ngoài sự thản nhiên bình tĩnh đó, Jane còn nhận thấy được phúc phận của mình qua tai nạn này. Con gái cô thông minh, dễ thương nhưng rất nóng tính, thường hay mâu thuẫn với mẹ. Lần này mẹ bị thương; đứa con như lớn lên ngay lập tức, niềm nở hỏi thăm mẹ, chủ động làm việc nhà, nấu nhiều món cho mẹ theo công thức nấu ăn trên mạng. Jane nằm trên giường, nhìn con gái mang theo đồ ăn nhẹ và đồ uống, cô nói rằng cô cảm thấy rất hạnh phúc.

Có rất nhiều va vấp trong cuộc sống, chúng ta không thể tránh khỏi hay chạy trốn được, nhưng chúng ta có thể kiểm soát cảm xúc của bản thân khi đối mặt với chúng. Từ trong một tai họa bất ngờ mà tìm thấy hạnh phúc; tất cả điều này có được là nhờ một trái tim rộng lớn cởi mở và ý thức hướng nội tự cảnh tỉnh bản thân. Nếu bạn luôn có thể dùng tâm thái như thế này để đối mặt với mọi bực bội và bất mãn xảy ra, nội tâm của bạn sẽ càng bình tĩnh bao dung hơn. Nói cách khác, đó chẳng phải là chiến thắng trong nghịch cảnh sao?

Dạy trẻ cách tôn trọng thân thể người khác (Phần 2/2):

Quyền tự chủ thân thể tuyệt đối

TRANG LÂM QUÂN

Ở Đức, các trường mẫu giáo ngay từ đầu đã rất chú trọng đến quyền tự chủ thân thể của trẻ em. Các giáo viên cố gắng thông qua những việc lớn nhỏ trong cuộc sống mà truyền tải thông điệp "Mỗi người đều là chủ nhân của thân thể mình" đến mỗi trẻ.

Ví dụ như trước khi ăn trưa, các giáo viên sẽ giúp các bé còn nhỏ thay tã. Trong thời gian đó những bé lớn hơn tự đi vệ sinh hoặc đi rửa tay; có lúc các bé còn nô đùa ướt đầm mồ hôi rồi chạy từ ngoài vào; khi đó giáo viên cũng cần thay quần áo sạch sẽ cho các bé. Có những đứa trẻ không muốn giáo viên giúp mình thay tã hoặc thay quần áo; các giáo viên cũng không được phép miễn cưỡng ép buộc chúng. Tất nhiên việc thay tã và quần áo này không cần thương lượng nhưng mỗi đứa trẻ đều có quyền tự chủ tuyệt đối về thân thể mình. Chúng có quyền chỉ định một giáo viên nào đó giúp mình thay y phục.

Tôi nhớ có lần cả lớp cần đi đến một công viên gần trường, giáo viên yêu cầu hai trẻ em đi thành một nhóm và nắm chặt lấy tay đối phương để bảo đảm an toàn trên đường đi. Sophia 3 tuổi chọn nắm tay cô bé Anna một tuổi rưỡi đi cùng. Tôi lo lắng Sophia không thể trông nom tốt những bước chân chậm chạp của Anna nên đổi một người bạn bằng tuổi khác là Yawa cho cô bé; tuy nhiên Sophia lại tỏ ra rất tức giận khi tôi tự ý thay thế đồng đội của mình và nhất định không nắm tay Yawa. Tôi nghĩ đứa trẻ này thật cứng đầu; nếu không vì bọn trẻ đều cần chọn được một nửa hợp ý mình mới chịu nắm tay thì đã không mất đến hàng giờ cho cả đội. Tuy nhiên sau khi nghĩ lại, tôi vẫn quyết định tôn trọng ý kiến của Sophia.

Chúng ta hoàn toàn có thể hiểu được tư duy của trẻ em. Không phải Sophia không thích nắm tay Yawa, mà vì cô bé muốn được chăm sóc em nhỏ Anna nên mới có thái độ như vậy. Nhà trẻ có nhiều lứa tuổi khác nhau, khiến rất nhiều đứa trẻ cho rằng thông qua việc chăm sóc những bạn mới đến có thể minh chứng bản thân đã trưởng thành. Tôi không nên vì vậy mà quay lưng lại với ý nguyện của bọn trẻ mà tự phá vỡ quy tắc mình đã định ra.

Chúng tôi cũng dạy những đứa trẻ là khi muốn nắm tay hoặc khoác vai người khác, thì phải được sự đồng ý của đối phương mới không bị xem là mất lịch sự. Cưỡng ép thân thể người khác hoặc bị người khác cưỡng ép đều là chuyện rất nghiêm trọng và phải ngay lập tức nói với bố mẹ hoặc cô giáo.

Nếu khi đó tôi vẫn cố ý muốn Sophia nắm tay Anna, thì cũng không khác gì việc bắt đứa trẻ phải hôn ai đó. Tôi dặn dò Sophia rằng Anna vẫn rất nhỏ và không thể đi nhanh, hi vọng cô bé sẽ chăm sóc tốt Anna. Nếu Sophia không thể làm được, tôi sẽ sắp xếp nhóm mới. Tuy nhiên, Sophia trong suốt chặng đường đều tỏ ra rất lưu ý những bước đi của Anna, và giữ an toàn cho đến khi về tới nhà trẻ. Chúng tôi ai cũng hài lòng về điều này.

Phương pháp dạy trẻ khái niệm về "Quyền tự chủ thân thể"

Chúng ta cần giáo dục trẻ em về khái niệm quyền tự chủ thân thể, không phân biệt bé nam hay nữ, hơn nữa càng sớm càng tốt. Bắt đầu từ nhận thức của bản thân về thân thể, sau đó mở rộng sang chủ đề an toàn thân thể. Giúp trẻ em hiểu rằng mỗi người đều có sự phân chia ranh giới thân thể, không được sự đồng ý của người khác thì đều không được xâm phạm. Trong cuộc sống thường ngày, người lớn chúng ta cũng nên tôn trọng nguyên tắc này, cưỡng ép trẻ ôm hoặc hôn người khác rất dễ khiến chúng mơ hồ về khái niệm an toàn thân thể. Các bậc cha mẹ có con trên 3 tuổi hoặc giáo viên có thể dùng những phương pháp sau để thảo luận cùng trẻ:

SHUTTERSTOCK

Cha mẹ nên giúp trẻ nhận thức từ rất sớm về quyền tự chủ thân thể của mình và tôn trọng thân thể người khác.

1. Nhận biết những vị trí riêng tư của thân thể

Dạy trẻ em biết tên những bộ phận quan trọng trên thân thể; hơn nữa giải thích cái gọi là bộ phận riêng tư là những bộ phận không thể tùy tiện để người khác xem hoặc động vào. Nếu bị người khác cưỡng ép động vào những chỗ đó, bất kể là người lớn hay trẻ em, nhất định ngay lập tức nói với giáo viên hoặc bố mẹ.

2. Quyền tự chủ thân thể tuyệt đối

Ngoài việc bất kể là ai (bao gồm cả thành viên trong gia đình) cũng không thể tùy ý động chạm hoặc cưỡng ép thân thể của trẻ em, cũng cần nhắc nhở rằng cho dù người khác muốn cho ôm hoặc hôn, thì chỉ cần đứa trẻ nói "không", thì cũng không được phép động chạm.

3. Dạy trẻ em phân biệt những cảnh báo sớm

Liên quan đến sự tiếp xúc về thân thể, chúng ta nên dạy trẻ em rằng bất cứ khi nào cũng cần tôn trọng cảm nhận của bản thân. Có không ít những kẻ quấy rối hoặc tấn công tình dục là những tội phạm dày dạn kinh nghiệm: trước tiên giành được sự tín nhiệm của gia đình đứa trẻ hoặc của đứa trẻ đó rồi mới tìm cơ hội để ra tay. Vậy nên cho dù người đó tỏ ra "vô ý đụng chạm" hoặc là bạn bè thân thiết hay người quen, chỉ cần đứa trẻ cảm thấy sợ hãi, không thoải mái thì đều có quyền lớn tiếng ngăn chặn hành vi của đối phương, và ngay lập tức báo cáo với giáo viên hoặc bố mẹ.

Thu Hà biên dịch

ALL PHOTOS IN PUBLIC DOMAIN

Chân dung bà Ann Carter Lee - mẹ của Robert Edward Lee, người phụ nữ mạnh mẽ, cũng là người có sự tác động lớn nhất đến sự hình thành nhân cách của Robert Edward Lee sau này.

Mẹ và con trai- Kỳ 1/4:

Tướng Robert E. Lee và mẹ

JEFF MINICK

Nhà giáo dục nổi tiếng Montessori đã nói : "Bàn tay đưa nôi là bàn tay thống trị thế giới". Cụm từ "Bàn tay đưa nôi" gây xúc động cho bất cứ ai, bởi nó nhắc nhở chúng ta về người mẹ thân yêu của mình. Bất kể chúng ta đã bao nhiêu tuổi, đã đạt được những thành tựu gì, thì ai ai cũng có một người mẹ để tri ân.

Trong những năm chiến tranh, trên các chiến trường ở khắp thế giới, những người lính đã khóc gọi mẹ của họ khi đang nằm chờ chết. Cựu tổng thống Hoa Kỳ Abraham Lincoln từng nói một câu rất đáng nhớ: "Tất cả những gì tôi đang có, và những gì hy vọng cho mai sau, mọi sự là nhờ ơn người mẹ thiên thần của tôi." *(Nguyên văn: "All that I am, or hope to be, I owe to my angel mother.")*

Chúng tôi xin giới thiệu các câu chuyện về những nhân vật xuất sắc chịu ảnh hưởng sâu sắc từ người mẹ của mình. Mặc dù những người mẹ này có thể là những phụ nữ bình thường trong mắt công chúng, nhưng tình yêu thương, tính cách và nguyên tắc đạo đức của họ đã để lại dấu ấn không thể phai mờ với những người con trai nổi tiếng.

Tướng Robert E. Lee và mẹ ông, bà Ann Carter Lee

Robert Edward Lee (1807-1870) là vị Đại tướng nổi tiếng đã thống lĩnh quân đội Liên minh miền Nam trong cuộc nội chiến Hoa Kỳ (1861-1865).

Ông được xem là một tài năng quân sự bậc nhất của Hoa Kỳ. Từ một học viên xuất sắc của ngôi trường quân sự danh giá West Point, ông đã trở thành một người lính, rồi đến một kỹ sư quân đội, tổng giám đốc Học viện quân sự Hoa Kỳ, và sau cùng là một trong những vị tướng vĩ đại nhất Hoa Kỳ.

Xuất thân từ một trong những gia đình lừng lẫy nhất bang Virginia, Robert E. Lee có cha là thiếu tướng Henry Lee III (biệt hiệu khinh kỵ Harry), được tôn vinh như một thủ lĩnh kỵ binh trong Cách mạng và được xem như một anh hùng trong cuộc chiến tranh Cách mạng Hoa Kỳ. Mẹ ông là một phụ nữ thuộc dòng dõi quý tộc họ Carter, cũng là một trong những dòng dõi đầu tiên của bang Virginia.

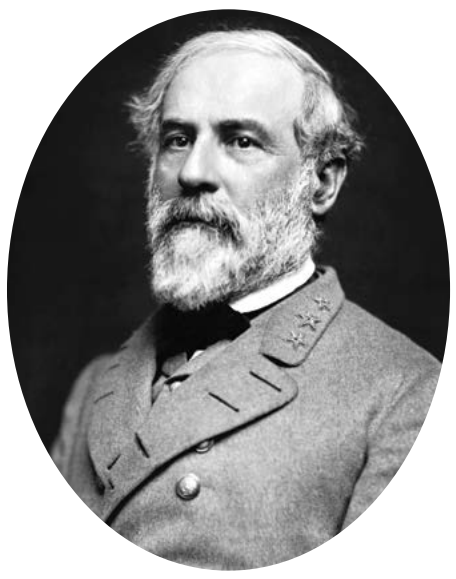

Robert Edward Lee (1807 - 1870), ông được xem là một tài năng quân sự bậc nhất của Hoa Kỳ.

Có lẽ hai món quà lớn nhất bà Ann đã dành cho con trai của bà là tình yêu dành cho Chúa và sự tận tụy với bổn phận.

Robert Edward Lee, 1890, của Antonin Mercié, trên Đại lộ Tượng đài ở Richmond, Va.

Một tấm gương về đạo đức, bất kể đứng về phe chính trị nào

Một số người tìm cách hạ bệ danh tiếng của Robert E. Lee vì cho rằng ông đã chiến đấu sai, đã lãnh đạo quân đội Liên minh miền Nam chống lại chính phủ Hoa Kỳ, đã cầm quân cho phe chính trị đối lập trong thời nội chiến Hoa Kỳ. Từ đó, một số công dân Hoa kỳ quá khích đã quyết định chỉ trích người hùng quá cố này, và yêu cầu xóa bỏ tên tuổi ông khỏi lịch sử, cũng như loại bỏ bức tượng của ông khỏi quảng trường Market Street, tiểu bang Virginia.

Tuy nhiên, mặc dù người ta có thể bỏ qua việc ông đã từng phản đối bang Virginia ly khai chính phủ, hay việc ông chiến đấu vì quê hương Virginia yêu dấu của mình, nhưng không ai có thể phủ nhận rằng ông là một quý ông đích thực, một quý ông theo nghĩa tốt nhất của từ này.

Trong cuộc nội chiến Hoa Kỳ, phe Liên Minh miền Nam đã thất bại. Điều đáng nói là, bất chấp việc có thể bị nhục nhã ra sao, ông đã đến gặp tướng Grant để thỏa thuận việc đầu hàng bằng tinh thần nghĩa hiệp nhất. Lịch sử Hoa Kỳ đã gọi sự kiện trên là "Hiệp ước của những người quân tử" (The Gentlemen's Agreement). Sau đó, ông đã kêu gọi hòa giải Bắc và Nam sau khi ông đầu hàng tại Appomattox.

Mặt khác, nếu xem xét lại các chi tiết lịch sử và tiểu sử của nhân vật này, chúng ta sẽ phát hiện ra rằng tướng Lee không chỉ nổi danh như một vị tướng quân sự tài năng, mà ông còn là một người đàn ông với cách cư xử tuyệt vời, luôn quan tâm đến người khác, cẩn trọng trong các vấn đề cá nhân của mình và là một tín đồ ngoan đạo.

Trong tác phẩm "Những đám mây của vinh quang: Cuộc đời và huyền thoại về Robert E. Lee", tác giả Michael Korda đã lưu ý rằng cả người miền Bắc và người miền Nam đều xem tướng Lee không chỉ là một anh hùng mà còn như là một vị thánh nhân tử vì đạo. Một câu nói nổi tiếng được cho là của tướng Lee trong những khoảnh khắc khủng hoảng của chiến tranh là: "Mọi sự đều được an bài trong tay Chúa."

Để biết lý do tại sao ông có thể có được những thành tựu trong sự nghiệp cũng như những đức tính tinh thần cao quý, cần phải nhắc đến một "tượng đài" khác sau lưng vị tướng tài ba này: chính là người mẹ của ông.

Phía sau người con thành công là bóng dáng của người mẹ vĩ đại

Mẹ của ông, bà Ann Carter Lee, là một người phụ nữ mạnh mẽ thật sự, người đã giáo dục con mình bằng đức tin cao đẹp và bổn phận kiên định.

Bà nhận được rất ít sự hỗ trợ từ chồng về tài chính cũng như tinh thần, kể cả trong quãng thời gian rất dài trước khi ông mất. Từ một tiểu thư quý tộc giàu có, bà phải chịu nhiều thiệt thòi khi ở bên người chồng Henry Lee, đặc biệt là vào những giai đoạn khi ông gặp khủng hoảng về kinh tế và tinh thần.

Bà phải phụ thuộc vào sự trợ giúp của những người thân hào hiệp để sinh sống. Ngoài ra, bà thường xuyên ốm yếu. Nhưng dù hoàn cảnh ra sao, bà vẫn cố gắng làm công việc nội trợ và nuôi nấng năm đứa con, trong đó ông Robert là người thứ tư.

Nghị lực cao quý của bà Ann thể hiện rõ ở quyết tâm của bà trong việc nuôi dạy tốt con cái. Các con bà được giáo dục cách trở thành những quý bà, quý ông thực thụ, biết sống trung thực, quản lý tiền bạc tốt, biết tự hào về dòng dõi của mình nhưng vẫn khiêm tốn, và quan trọng nhất là thành kính với đức tin tôn giáo.

Do đó, từ nhỏ tướng Lee và các anh chị em ông đã thấm nhuần những phẩm chất đạo đức cao đẹp từ mẹ mình. Ngoài ra, ông cũng đã học được cách phát huy tinh thần trách nhiệm từ gia đình, bởi khi Robert E.Lee mới 12 tuổi, các anh chị lớn của ông đã rời khỏi nhà, do đó gánh nặng chăm sóc người mẹ ốm yếu và giám sát gia đình rơi xuống vai ông. Ông đã thực sự gánh vác trọng trách ấy và chăm lo tốt các hoạt động hàng ngày cho gia đình mình.

Sau này, khi kết hôn, ông đã mang những kỹ năng chăm sóc dịu dàng đã từng dành cho mẹ để áp dụng cho người vợ hay đau yếu của mình.

Thế nên, chúng ta sẽ không ngạc nhiên khi biết những tuyên bố sau được xem như nguyên tắc sống của Robert E.Lee: "Trách nhiệm là từ tuyệt vời nhất trong ngôn ngữ của chúng ta. Bạn nên có trách nhiệm trong tất cả mọi thứ. Dù bạn không thể làm nhiều hơn nữa, bạn cũng không bao giờ muốn làm ít hơn." Ông đã thực hiện tinh thần trách nhiệm đầu tiên với mẹ mình và sau đó được củng cố bởi nhiều trách nhiệm khác từ khi còn trẻ.

Nhìn lại quá trình từ thời thơ ấu đến khi trưởng thành của Robert E.Lee, chúng ta dễ dàng nhận ra rằng có lẽ hai món quà lớn nhất bà Ann đã dành cho con trai của bà là tình yêu dành cho Chúa và sự tận tụy với bổn phận. Bà Ann luôn là một tín đồ Kitô giáo nhiệt thành.

Mặc dù không có tài liệu về bức thư nào của bà gửi cho ông Robert, nhưng bằng chứng về tinh thần đạo đức của bà có thể được chứng minh trong một lá thư viết cho anh trai của ông Robert là ông Smith. Những năm cuối đời, bà Ann đã khuyến khích con trai Smith, "Hãy đẩy lùi mọi tội lỗi và hãy để bản thân yêu thích những thói quen phù hợp với tôn giáo và đạo đức."

Phẩm chất đạo đức đáng quý của bà Ann còn được thể hiện qua một sự việc khác. Đó là vào năm 1824, Robert E.Lee lúc bấy giờ đang mong chờ sự chấp thuận của Bộ trưởng Chiến tranh John C. Calhoun để được vào học trường West Point. Khi ấy, mẹ của ông William Henry Fitzhugh, một chính trị gia nổi tiếng thời bấy giờ, cũng là một người họ hàng của gia đình Lee, đã viết một lá thư giới thiệu Robert E.Lee để gửi ngài Calhoun.

Trong thư, bà nhấn mạnh rằng Robert chính là con trai của một trong những người phụ nữ xuất sắc nhất bang Virginia, với những phẩm chất đạo đức rất đáng kính. Lá thư đặc biệt chỉ ra rằng bà Ann càng trở nên đáng kính hơn nữa bởi những nỗ lực thành công trong việc chăm sóc chu đáo một đại gia đình, và mang đến cho tất cả các con bà một nền giáo dục xuất sắc.

Vì vậy, có thể thấy, sự ảnh hưởng của bà Ann với các con rất sâu sắc. Mặc khác, mối quan hệ giữa bà và con trai Robert mạnh mẽ đến mức sau khi Robert E.Lee rời nhà để đến học trường West Point, bà Ann đã viết thư cho một người họ hàng: "Làm sao tôi có thể sống vui vẻ mà không có Robert? Với tôi, thằng bé lúc nào cũng là đứa con bé bỏng đáng yêu cả."

Tướng Lee tốt nghiệp trường West Point vào tháng 6/1829. Khi ông trở về nhà thì mẹ ông đang rất ốm yếu. Ông tiếp tục chăm sóc mẹ, pha thuốc cho bà và ngồi hàng giờ bên giường bệnh.

Cho đến ngày 26/6/1829, mẹ ông đã thanh thản ra đi, nhưng di sản mà bà để lại vẫn còn nguyên giá trị, được thể hiện một cách hoàn hảo, chân chính nhất qua đạo đức cao quý của người con trai tuyệt vời Robert E.Lee, vị tướng tài ba, cao thượng của quê nhà Virginia, và của nhân dân Hoa Kỳ.

Tâm An biên dịch